

Księga Sędziów

Rozdział 12

1. Alić oto w Efraimie wszczął się tumult, bo przeszedszy ku północy rzekli do Jeftego: Czemuś jadąc na wojnę przeciwko synom Ammon nie chciałeś nas zawołać, abyśmy jachali z tobą? Przetoż zapalemy dom twój. **2.** Którym on odpowiedział: Miałem ja i lud mój spór wielki z synmi Ammon i wzywałem was, abyście mi pomoc dali, i nie chcieliście uczynić. **3.** Co widząc, położyłem duszę moję w rękach moich i przeszedłem do synów Ammon, i dał je JAHWE w ręce moje. A cóżem zawinił, abyście przeciwko mnie powstali na wojnę? **4.** Zwoławszy tedy do siebie wszystkie męże Galaad, walczył przeciwko Efraimowi. I porazili mężowie Galaad Efraima, że był rzekł: Zbiegiem jest Galaad od Efraima i mieszka w pośrodku Efraim i Manasse. **5.** I osiedli Galaadczykowie brody Jordańskie, przez które się Efraim wracać miał. A gdy przyszedł do nich z liczby Efraim uciekając, i mówił: Proszę, dopuście mi się przeprawić, mówili mu Galaadczykowie: Czy Efratejczykęś ty? Który gdy mówił: Nie jestem, **6.** pytali go: Mówże Szibbolet, co się wykłada kłós. A on odpowiadał: Sibbolet: tąż literą kłosu wyrazić nie mogąc. I wnet pojmawszy go zabijali u samego przeprawiania się przez Jordan. I poległo wonczas z Efraim czterdzieści i dwa tysiąca. **7.** Sądził tedy Jefte Galaadczyk sześć lat i umarł, i pogrzebion w mieście swym Galaad. **8.** Potym sądził Izraela Abesan z Betlejem, **9.** który miał trzydzieści synów i trzydzieści córek, które wydając z domu dał za męż, i teje liczby synom swym wziął żony, wprowadzając do domu swego. Który siedm lat sądził Izraela. **10.** I umarł, i pogrzebion w Betlejem. **11.** Po którym nastąpił Ahialon Zabulończyk i sądził Izraela dziesięć lat. **12.** I umarł, i pogrzebion jest w Zabulon. **13.** Potym sądził Izraela Abdon, syn Illel, Faratończyk, **14.** który miał czterdzieści synów a trzydzieści wnuków z nich, wsiadających na siedmdziesiąt źrzebców oślic, a sądził Izraela ośm lat. **15.** I umarł, i pogrzebion jest w Faraton ziemi Efraim, na górze Amalek.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.